

Nr 965

Av herrar Petersson i Gäddvik och Stridsman, om regionalpolitiska insatser i Norrbotten.

(Lika lydande med motion nr 826 i Första kammaren)

Alla som sysslar med Norrbottens läns näringsproblem vet att länet nu utvecklingsmässigt står inför behovet av omedelbara positiva åtgärder om länsinstansernas samfällda målsättning att uppehålla ungefär nuvarande befolkningstal skall kunna förverkligas.

Särskilt i Tornedalen och länets inland har utflyttningen gått så långt att dessa bygder helt enkelt inte tål att ytterligare brandskattas på de mest produktiva åldersklasserna såsom nu sker. Den nuvarande trenden i utvecklingen måste brytas inte enbart med tanke på länet och dess befolkning. Det är även ett riksintresse att balans i fråga om sysselsättning råder i rikets i många avseenden rikaste län.

Befogad kritik har riktats mot regeringen för de otillfredsställande åtgärder som vidtagits för att förbättra länets näringsliv.

Den förda jordbrukspolitiken har varit förödande både för jordbrukets allmänna utveckling i länet och för de enskilda jordbrukarnas ekonomi. Staten som stor ägare och företagare i Norrbotten har minskat antalet anställda med ca 10 000, och ännu finns inga tecken på någon omsvängning till en annan utveckling av den statliga företagsamheten i Norrbotten.

Den försöksvis bedrivna aktiva lokaliseringspolitiken har varit otillräcklig.

Norrbottens läge och statens ägardominans i länet gör Norrbotten i högsta grad beroende av rikspolitiska beslut om utvecklingen skall bli positiv.

För Norrbotten är läget så akut att länet *omgående* måste få uppleva positiva regionalpolitiska insatser om inte något av en landsdelskatastrof skall inträffa. Tiden tillåter inte ytterligare fördröjningar av kraftfulla insatser.

Enligt länsutredningen behövs *omgående* ca 2 000 arbetstillfällen i Tornedalen och östra Norrbotten, varav i Haparanda behövs ca 700 nya arbetstillfällen och i Övertorneå ca 900. Här bör *omgående* göras försök med de industricentra varom lokaliseringsutredningen lämnar förslag. Detta skulle också vara väl anpassat till önskemålen om ett vidgat ekonomiskt samarbete på Nordkalotten.

Både i denna bygd och i länet som helhet är en reducering av kommuner-
1* — Bihang till riksdagens protokoll 1970. 4 saml. Nr 964—974

kationskostnaderna och ökat frisläppande av investeringsfonderna kombinerat med andra lättnader inom företagsbeskattningen åtgärder som försöksvis omgående bör prövas för att stimulera till ökat enskilt och statligt företagande. Kostnaderna för staten genom dessa insatser måste bli avsevärt lägre än de enorma sociala och ekonomiska uppoffringar som nuvarande utveckling innebär.

För länets utveckling är också ett snabbt genomförande av den s. k. Norrlandsberedningens förslag till utbyggnad av den högre undervisningen angeläget. För näringslivets utvecklingsmöjligheter är inrättande av en högre teknisk utbildning och forskning brådskande. Vi vet att landstinget och berörda kommuner är beredda på att kraftfullt bidra till en satsning på högre utbildning för att därmed skall åstadkommas den allmänna miljö som är nödvändig om den fastställda regionalpolitiska målsättningen för länet skall kunna uppnås.

Norrbotten är i ett utvecklingsläge där det skulle vara helt förödande att vänta i årtal på nya även i positivt syfte arbetande utredningar. Vi måste få regeringen och riksdagen medvetna om att sysselsättningsfrågans läge i Norrbotten är sådant att en positivare politik omgående måste komma till praktisk handling.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till regeringen anhåller om en försöksvis bedriven regionalpolitisk insats för att vända den nuvarande utvecklingen i Norrbotten så att målsättningen i länsplanering BD 80 är möjlig att uppnå.

Stockholm den 28 januari 1970

Per Petersson (m)

i Gäddvik

Torsten Stridsman (cp)
